

såfremt lærlingen ikke er blevet behørigt oplært, vil læremesteren kunne ifalde erstatning, jfr. forslaget § 12, stk. 7. Der vil derfor kunne være anledning for en læremester til at bringe sin virksomhed i behørig stand eller til at drage omsorg for, at lærlingen får supplerende uddannelse i en anden virksomhed eller på en faglig skole — eventuelt udover den praktiske skoleuddannelse, som lærlingen i forvejen måtte være pligtig at deltage i, jfr. forslaget stk. 7, sidste pkt., som bl. a. har til formål at undgå en unødigt begrænsning af lærestedernes antal.

De offentlige arbejdsanvisningskontorer må som hidtil ikke godkende nye lærekontrakter i strid med det faglige udvalgs underkendelse af virksomheden, men det er fundet naturligt i forslaget stk. 7, 3. pkt., at fastslå, at det faglige udvalg efter en ny undersøgelse kan godkende virksomheden som egnet lærested. Dette kan f. eks. tænkes i tilfælde af, at en underkendelse skyldes en for lille produktion, som senere forøges, eller manglende maskiner, som senere anskaffes. Såfremt en mangel kan påregnes udbedret i løbet af kort tid, vil det øvrigt, hvor hensynene til lærlinguddannelsen ikke taler herimod, kunne være hensigtsmæssigt, at det faglige udvalgs afgørelser med hensyn til underkendelsen stilles i bero.

Efter den gældende lovs § 21 kan de faglige udvalgs afgørelse efter lovens § 19, stk. 6, indankes for arbejdsministeren, for så vidt udvalgets afgørelse har medført, at en kontraktgodkendende myndighed har nægtet at godkende en lærekontrakt. Da der imidlertid er tale om et fagligt spørgsmål, der bør løses af faglige organer, er det i § 20, stk. 7, 4. pkt., foreslået, at anke skal ske til lærlingerådet, hvis afgørelse er endelig. Anke til lærlingerådet kan finde sted, selvom der ikke foreligger spørgsmål om godkendelse af et konkret kontraktforhold.

Selvom såvel læremesterens faglige kvalifikationer som virksomhedens udstyr m. m. ikke er til hinder for, at en forsvarlig oplæring kan finde sted, kan eventuelt andre hensyn, der begrundes en nærliggende fare for uheldig moralsk påvirkning af lærlinge eller lign., tale for en underkendelse, jfr. udtrykket „virksomhedens forhold“ i stk. 7, 1. pkt.

Forslagets *stk. 8 og 9* er enslydende med de tilsvarende bestemmelser i den gældende lov.

Til § 21.

Med hensyn til lærlingerådets sammensætning er det i *stk. 1* foreslået, at Dansk Arbejdsgiverforening fremtidigt udpeger 2 repræsentanter mod hidtil 1, samtidig med at Håndværksrådets repræsentation reduceres fra 3 til 2.

For at der fra arbejdsgiverside også skal kunne udpeges repræsentanter, der ikke er arbejdsgivere i dette ords egentlige betydning, er der i forslaget anvendt ordene „arbejdsgiverrepræsentanter“ og „arbejderrepræsentanter“.

Efter at de tre detailhandelsorganisationer, Dansk Textil Union, De danske Handelsforeningers Fællesorganisation og De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, der tilsammen omfatter hele detailhandelen i Danmark, har dannet Butikshandelens Fællesråd, har man anset det for naturligt, at det bliver fællesrådet, der sammen med Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation, bestående af Grosserer-Societetet og Provinshandelskammeret, udpeger detail- og engroshandelens 2 repræsentanter.

Medens det ikke er fundet hensigtsmæssigt med en almindelig ordning med faste suppleanter, har man anset det for ønskeligt, at der for hvert enkelt tilfælde, hvor det kan forudses, at et af rådets medlemmer i nogen tid ikke vil kunne deltage i rådets møder, f. eks. på grund af sygdom eller længere tids ophold i udlandet, kan udpeges en suppleant til at deltage i rådets møder på det fraværende medlems vegne. Som følge heraf har man foreslået indført hertil sigtende bestemmelser, hvorefter den eller de organisationer, som vedkommende medlem repræsenterer, med arbejdsministerens godkendelse kan udpege en suppleant, der deltager i rådets møder med stemmeret. Denne ordning gælder kun de faglig valgte medlemmer.

Til § 22.

Da de offentlige arbejdsanvisningskontorers virksomhed især henhører under arbejdsdirektørens forretningsområde, er det fundet rigtigt at anføre i forslaget, at dette også er tilfældet, for så vidt angår deres virksomhed i henhold til lærlingeloven.

Med hensyn til *stk. 2* bemærkes, at man ud fra ønsket om at forenkle lovens administration har foreslået, at anke uden for de tilfælde, hvor forslaget har henlagt afgørelsen til lærlingerådet, fremtidigt skal ske til arbejdsdirektøren i stedet for som efter den gældende lov til arbejdsministeren.

Til § 23.

Under hensyn til, at politimestrene ikke mere skal godkende kontrakterne, synes de særlige forudsætninger for at lade dem beklæde formandshvervet i *voldgiftsretterne* ikke længere at være til stede, hvorfor det er anset for naturligt, at politimestrene fremtidigt fritages for dette hverv. Som følge heraf har man foreslået, at retskredsens